

[Anker Lau.]

man kan heller ikke helt se bort fra, at nogle kreditmidler måske får en forkert anvendelse, medens andre, sundere forretninger måske ikke kan få den fornødne kredit. Det vil nok have interesse nærmere at få oplyst, hvilke kriterier der lægges til grund for tilsagn eller afslag. Af eksportkreditrådets beretning fremgår det, at loven overvejende bruges af større selskaber til finansiering af store forretninger, der næppe kan være helt fremmede, medens meningen vel oprindeligt var at støtte ny eksport og ungt initiativ.

Trods alt må vi imidlertid erkende, at loven løser en betydningsfuld opgave, som ikke kunne løses på anden måde, og at loven udnyttes i en grad, der vel overstiger alles forventninger. Når dette er tilfældet og der tilmed synes at være overskud på fondens regnskab, vil vi ikke afvise forslaget om at udvide beløbsrammen fra 1½ milliard til 2½ milliard kr.

Om ændringen til § 6 er påkrævet, er jeg ikke i stand til at bedømme uden nærmere begrundelse, men det kan vi jo tale om i det kommende udvalg.

Jeg vil dog gerne tilføje, at en økonomisk politik, der fremmer den almindelige kapitaldannelse i erhvervslivet selv, er den rigtige vej at gå, men dette har jo desværre lange udsigter under de nuværende politiske forhold.

Og så lige en ting til. For 2 år siden udtalte jeg frygt for, at denne lov ville give anledning til opbygning af en ny stor og dyr administration. Dette var den daværende handelsminister imidlertid ikke særlig bange for, men jeg er bange for, at jeg har fået ret, thi af beretningen fremgår det, at alene husleje og varme koster omkring ¼ mill. kr. Men også dette må vi se på i udvalget.

Jeg skal med disse ord tilsige velvillig behandling af det fremsatte lovforslag.

Weikop: Det turde vel være overflødigt at sige, at mit parti vil støtte en hvilken som helst fornuftig bestræbelse for at fremme eksporten, vel vidende, at eksport skaber velstand og er en forudsætning for en høj levestandard. Andre lande søger ad forskellige veje at fremme eksporten og afstår vel endog ikke fra at give subsidier

under en eller anden form, som måske kan være vanskelig at eftervise. Vi er vel et af de lande i Europa, der er mest interesseret i, at statssubsidier til fremme af handel forsvinder, og selv om der måske kan være nogle erhvervsgrøner, som ønsker at bevare fordelene under en eller anden form, er det sikkert i landets og også i eksportørernes interesse, at man afskaffer alle fordelene, der ydes i form af klingende mønt. Jeg tror derfor, det i det lange løb er en fordel, at dollarpræmieringen nu afskaffes, så at vi med fuld ret vil kunne rette bebrejdelser mod de lande, der benytter sig af statsubsidier, hvad enten disse fremtræder åbenlyst eller mere i det skjulte.

Helt anderledes stiller det sig med eksportgarantierne. Loven om Danmarks erhvervsfond, der gennem eksportkreditrådet formidler forsikringer, kautioner og garantier, hviler jo på det grundlag, at det eksporterende erhverv selv skal dække administration og tab gennem en passende præmie, præcis som man gør det, når man dækker risikoen for en skade eller et tab gennem et forsikringsselskab.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at der havde været klarere linjer, dersom erhvervene selv havde fået mulighed for at skabe et organ til at formidle risikoen ved eksportforretninger, fremfor at det nu ligger i et statsorgans hænder. Man skal selvfølgelig ikke græde over spildt mælk, men jeg kan ikke lade være med, ligesom det ærede medlem hr. Anker Lau, at nævne det, fordi jeg stadig er af den opfattelse, at erhvervene ikke bør skrinlægge denne tanke, men bør gribe til, hvis der skulle opstå en chance for at tage eksportkreditforsikringerne ud af statens hænder. Jeg tror også, staten vil være interesseret heri, fordi et organ uafhængigt af staten og statsadministrationen kun med urette kan mistænkes for at yde eksporten en fordel. Erhvervene ville så også have den fordel, at præmierne ville blive fastsat af erhvervene selv og kun blive af den størrelse, som erhvervene selv vurderede som nødvendig for at dække risikoen.

Man kan vel sige, at det er glædeligt, at ministeren foreslår garantiansvaret forhøjet med 1 milliard kr., fordi man jo rent umiddelbart forbinder den tanke hermed, at nu sker der en betydelig udvidelse af